

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев2 2604/2019
10.06.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић и Данијеле Николић, чланова већа, у парници из радног односа тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Ранко Даветић адвокат из ..., против туженог „ББ“ ДОО из ..., чији је пуномоћник Марјан Гагић адвокат из ..., ради поништаја решења, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 3114/18 од 06.05.2019. године, у седници већа одржаној дана 10.06.2021. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиље изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 3114/18 од 06.05.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Старој Пазови П1 323/16 од 12.06.2018. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тужила тражила да се као незаконито поништи решење туженог о престанку радног односа, заведено под бр. .. од 07.10.2016. године, и да се обавезе тужени да је врати на посао и распореди на радно место сходно њеној школској спреми и квалifikацији у року од 15 дана од пријема пресуде под претњом извршења, као и да јој накнади трошкове поступка са законском затезном каматом од извршности па до коначне исплате. Ставом другим изреке, обавезана је тужила да накнади туженом трошкове парничног поступка у износу од 106.500,00 динара у року од 15 дана по правноснажности пресуде под претњом принудног извршења.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 3114/18 од 06.05.2019. године одбијена је као неоснована жалба тужиље и потврђена пресуда Основног суда у Старој Пазови П1 323/16 од 12.06.2018. године.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужила је благовремено изјавила ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Тужени је поднео одговор на ревизију.

Одлучујући о изјављеној ревизији, на основу члана 408. и члана 441. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да тужилина ревизија није основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. Битна повреда одредаба парничног поступка из тачке 12. става 2. наведеног члана, на коју се указује ревизијом, није законски разлог за овај ванредни правни лек (члан 407. став 1. тачка 2. ЗПП).

Према утврђеном чињеничном стању, тужила је засновала радни однос на неодређено време уговором о раду који је 07.12.2014. године закључила са туженим. Анексом уговора о раду од 01.10.2015. године тужила је распоређена на послове комерцијалисте набавке. У опису послова тог радног места је оперативно планирање и извршавање набавке репроматеријала, праћење цена репроматеријала на тржишту, утврђивање најповољније набавке, благовремено прикупљање поруџбина и набавка. Тужила је 12.04.2016. године упозорена на постојање разлога за отказ уговора о раду због повреде радне обавезе, учињене организовањем набавке материјала по ценама вишеструко већим од просечних тржишних цена. О разлозима из овог упозорења тужила се писмено изјаснила. Тужени је 09.05.2016. године донео решење о привременом удаљењу тужиле са рада у трајању најдуже три месеца од дана његовог доношења. По истеку времена привременог удаљења са рада тужила је 10.08.2016. године отворила боловање, на којем се налазила до 16.08.2016. године. Тужила се није појавила на послу 17.08.2016. године, јер је била позвана да следећег дана дође у адвокатску канцеларију која заступа туженог ради договора о споразумном престанку радног односа. Предлог туженог да јој на тај начин радни однос престане тужила није прихватила. Тужила је следећег дана дошла на посао и на свом радном месту затекла другог запосленог који је након њене суспензије распоређен да обавља њене послове. Након разговора са директором тужила је напустила радне просторије туженог и на посао више није долазила. Допуном упозорења од 26.08.2016. године тужила је упозорена на постојање још једног отказног разлога - неоправдани изостанак са посла. Тужила се писмено изјаснила и на ово упозорење, и у свом изјашњењу је навела да је 19.08.2016. године на свом радном месту затекла другог запосленог, да је директор туженог на њу вршио притисак да споразумно раскине радни однос и да јој је, након њеног одбијања да то учини, рекао да више не долази на посао. Тужилин уговор о раду отказан је решењем туженог од 07.10.2016. године из оба разлога - неоправданог изостанка са посла и повреде радне обавезе учињене неправилним радом у поступку набавке репроматеријала.

На основу тако утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је одбио тужбени захтев којим је тражен поништај решења о отказу уговора о раду. Доносећи такву одлуку првостепени суд се није упуштао у оцену незаконитости решења са становишта учињене повреде радне обавезе у поступку набавке репроматеријала, са образложењем да је ту чињеницу могуће утврдити само на основу вештачења а тужени је повукао предлог за извођење тог доказа. Због тога је одлуку о неоснованости тужбеног захтева засновао на становишту о основаности другог отказног разлога, налазећи да не постоје оправдани разлози за изостанак тужиле са посла и не прихватајући као оправдање

њену тврдњу да јој је директор туженог усмено рекао да више не долази на посао, нити чињеницу да је на њеном радном месту већ радио други запослени.

Другостепени суд је одбио тужилину жалбу и потврдио првостепену пресуду, налазећи да је у овом спору правилно примењено материјално право - члан 179. став 3. тачка 8. Закона о раду и члан 47. став 1. тачка 3. Правилника о раду туженог, јер одсуство тужиле са рада од 19.08.2016. године без потврде о привременој спречености за рад представља непоштовање радне дисциплине прописане општим актом туженог и понашање због којег не може наставити са радом код послодавца.

Изложено правно становиште нижестепених судова прихвата и Врховни касациони суд, због чега наводе ревизије о погрешној примени материјалног права оцењује као неосноване.

Непоштовање радне дисциплине предвиђене актом послодавца је законски разлог због којег се запосленом може отказати уговор о раду. Општим актом туженог - Правилником о раду, прописано је да запослени не поштује радну дисциплину уколико неоправдано изостане са посла два радна дана у месецу или три дана у току календарске године. Тужилца није долазила на посао од 19.08.2016. године, због чега нижестепени судови изводе правилан закључак о законитости оспореног решења о отказу уговора о раду због непоштовања радне дисциплине. Разлози које тужилца наводи у ревизији били су истицани током поступка, и узети су у обзир приликом оцене оправданости, односно неоправданости разлога за изостанак тужиле са рада. Тим наводима се у суштини, супротно члану 407. став 2. ЗПП, оспорава утврђено чињенично стање и оцена изведених доказа у погледу чињенице да ли је директор туженог усмено рекао тужилци да више не мора да долази на посао.

Тужилци је отказан уговор о раду из два разлога - повреде радне обавезе (члан 179. став 2. тачка 1. Закона о раду) и непоштовања радне дисциплине (члан 179. став 3. тачка 8. Закона о раду). Утврђено непоштовање радне дисциплине је довољан разлог за престанак радног односа отказом од стране послодавца, због чега нису од значаја наводи ревизије да је требало утврђивати и постојање скривљене повреде радне обавезе, као другог разлога за отказ уговора о раду.

Сходно изложеном, на основу члана 414. став 1. ЗПП, одлучено је као у изреци.

Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић